

He... ening.

Kuuromykkäin

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN YHDISTYS.

lehti.

N:o 2.

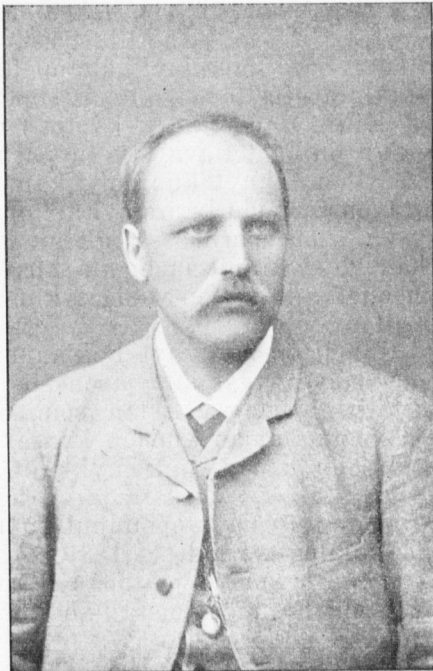
Mikkelissä

1:nen vuosikerta.

Maaliskuulla 1896.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta. Lehti lähetetään samasta maksusta tilaajille.

Toimittajat: **O. Wichmann.** *Mikkelin kuuromykkäin-*
koulun johtaja. **K. Reponen.** *Mikkelin kuuromykkäin-*
koulun opettaja.

Kust. Killinen.

Kust. Killinen.

Lehden ensimmäisellä sivulla esitämme lukijoillemme tunnetun Kuopion kuuromykkäinkoulun johtajan Kustaa Killisen kuvan. Johtaja Killinen on opettanut kuuromykkiä lähes 16 vuotta. Kun Kuopion koulun ensimmäinen johtaja maisteri G. K. Hendell kuoli v. 1878, oli koulu ilman johtajaa noin pari vuotta. Sillä¹⁾ ajalla kävi johtaja Killinen Ruodin maalla oppimassa kuuromykkäin opetusta ja hän määrättiin v. 1880 maaliskuun 5 päivänä Kuopion koulun virkaa tekeväksi johtajaksi. Kun v. 1892 kuuromykk. opetuslaitokset tulivat uudestaan järjestetyksi, määrättiin herra Killinen tammikuun 30 p. v. 1893 saman koulun vakinaiseksi johtajaksi. Suurimmalla rakkaudella ja innolla on johtaja Killinen uhrannut koko elämänsä työn kuuromykkäin kurjan kohtalon auttamiseksi, eikä ainoastaan opetuksella, mutta myöskin toimittamalla oppikirjoja²⁾ kuuromykkille. Useimmalle kuuromykkälle on tuttu koulu-ajaltaan³⁾ hänen toimittamansa kirja „Sata pientä kertomusta kuuromykkille“. „270 kuvaa“ on johtaja Killinen toimittanut kuuromykkäin alkuopetuksen⁴⁾ tarpeeksi. Ja noin vuosi takaperin painettiin kirjapainossa hänen tekemänsä „Äidinkielen oppikirja kuuromykkille“ I osa. Kaikilla tässä mainituilla kirjoilla on sangen suuri arvo kuuromykkäin opetuksessa. Niiden avulla voivat muutkin opettajat helpommasti opettaa kuuromykkiä, kun johtaja Killinen on niiden kautta⁵⁾ näyttänyt millä tavalla kuuromykkiä on opetettava, että he parhaiten oppisivat. Myöskin on hän siten tehnyt kuuromykkäin opettajille helpommaksi heidän työnsä, saada kuuromykkiä oppimaan. Koska johtaja Killinen on vielä parhaassa miehuuden ijässä⁶⁾, niin toivomme, että hän vielä kirjoittaa monta kirjaa kuuromykkille ja kuuromykkäin opettajille, joten voidaan kuuromykkiä vieläkin paremmin opettaa.

Johtaja Killinen on syntynyt Pohjanmaalla Isonkyrön pitäjässä 1849, 7 päivä syyskuuta ja on siis nyt 46 vuoden vanha. Hän kävi koulua Jyväskylän seminarissa ja pääsi sieltä v. 1874. Oli muutaman vuoden kansakouluopettajana, ennenkuin hän lähti oppimaan kuuromykkäin opetusta. Hän on naimisissa Tilda Lagus'en kanssa ja on heillä viisi lasta. Rouva Tilda Killinen on myöskin opettanut kuuromykkiä Kuopion kuuromykkäinkoulussa vuodesta 1885 alkaen.

Wielä on mainittava että johtaja Killinen on myöskin runoilija⁷⁾. Monta kaunista runoa, joissa hän laulaa isänmaasta⁸⁾

¹⁾ v. 1879, — ²⁾ kirjoja, joiden johdolla kuuromykkiä opetetaan, — ³⁾ silloinkuin oli koulussa, — ⁴⁾ ensimmäisen opetuksen, — ⁵⁾ kirjojen kautta, — ⁶⁾ johtaja ei ole vanha mies, — ⁷⁾ tekee runoja, — ⁸⁾ Suomenmaasta.

y. m., on hänen kynästään lähtenyt. Tähän painatamme hänen runoilemansa runon „Kuuromykkä“. Tässä runossaan hän esittää kauniisti kuuromykkäin ajatuksia omasta¹⁾ kohtalostaan ja toiveistaan²⁾, että kuulevat ihmiset auttaisivat, opettamalla kuuromykkiä, ja siten edes osaksi lievittäisivät³⁾ kuuromykkäin synkkää⁴⁾ elämää.

Kun Kuopion koulussa vietettiin juhlaa v. 1892, 15 p. toukokuuta, sentähden että Kuopion kuuromykkäin koulu oli ollut olemassa 30 vuotta, lausui eräs kuuromykkä tässä juhlassa tämän runon.

Kuuromykkä.

*Kun aamukello kajahtaa¹⁾,
Niin kansa kirkkoon kiiruhtaa²⁾,
Ja urkuin sulosävel³⁾ sieltä
Luo tuojan nostaa ihmismieltä⁴⁾,
Siell' armon saava saarnataan,
Ijaiseen iloon⁵⁾ ohjataan.*

*Mä tämän tosin nähdä saan,
Woin urut nähdä loistossaan
Ja kellot uljaat heilumassa,
Papinkin pyhäss⁶⁾ toiminnassa,
Waan kaikki' on mulle sulettu⁷⁾,
Kun korvani on lukittu.*

*Ei pääse sävel⁸⁾ kauneinkaan
Mun sieluhuni tunkemaan⁹⁾,
Ei suo se mulle lohdutusta,
Ei innostusta, huvitusta,
Ja itse armon julistus
On mulle outo arvoitus¹⁰⁾.*

*Ei linnun laulun viehäty¹¹⁾,
Ei puron lieto liritys¹²⁾
Mun korvahan koskaan tunge,
En äidin hellää ääntä tunne,
Tuot, jonka sointu¹³⁾ sanotaan
Ihanimmaksi päällä maan!*

*En tunteitani¹⁴⁾ lausua,
En halujani¹⁵⁾ haastella
Mä voi, kun kahleiss¹⁶⁾ ompi kieli,
Siteissä ajatus ja mieli,
Ja tuopa usein tuskan tuo
Ja synkäksi¹⁷⁾ elämäni tuo.*

*Waan nämät siteet kirvoittaa¹⁸⁾
Ja elämämme virvoittaa¹⁹⁾
Osaksi voipi ihmiskunto²⁰⁾
Ja kurjan kohtalomme tunto,
Siis: myöskin mykkää muistakaa
Ja valistukseen²¹⁾ auttakaa!*

*On lyhyt ilo päällä maan,
Ja vähä tuosta huolinkaan,
Jos tieni sinne²²⁾ johdetahan,
Miss' korvat kaikki avatahan
Ja missä myöskin mykkän suu,
Wain²³⁾ kiitoksesta pakautuu.*

¹⁾ kuuromykkäin, — ²⁾ toivostaan, — ³⁾ tekisivät iloisemmaksi, — ⁴⁾ surullista.

¹⁾ soipi, — ²⁾ menee, — ³⁾ soittokeineen kaunis, — ⁴⁾ ihminen muistaa Jumalaa, — ⁵⁾ taivaaseen, — ⁶⁾ papin saarnaamassa, — ⁷⁾ en kuule saarnaa enkä soittoa, — ⁸⁾ laulu ja urkuin ääni, — ⁹⁾ menemään, — ¹⁰⁾ en tiedä mitä pappi saarnaa ja mitä ihmiset laulavat, — ¹¹⁾ kaunis linnun laulu, — ¹²⁾ kun vesi juoksee ojassa niin se synnyttää äänen = lirinän, — ¹³⁾ toisinaan on ääni kovempi, korkeampi, toisinaan matalampi, — ¹⁴⁾ ajatuksiani, — ¹⁵⁾ mitä haluan, tahtoisin puhua, — ¹⁶⁾ en osaa puhua kun en kuule, — ¹⁷⁾ surulliseksi, — ¹⁸⁾ avata, helpoittaa, — ¹⁹⁾ tehdä iloiseksi, — ²⁰⁾ kunnan ihmiset, — ²¹⁾ opetuksen, tietoon, ²²⁾ taivaaseen, — ²³⁾ taivaassa Jumalan luona voivat kuuromykkätkin kiittää Jumalaa.

Silmäys työhön kuuromyökkien hyväksi Sortavalassa.

Kauan sen jälkeen, kun kuuromyökkäkoulut maamme muissa osissa jo olivat vaikuttamassa¹⁾ kuuromyökkien sekä henkisen että aineellisen tilan kohottamiseksi, eleli kuuromyökiä täällä Karjalassa ilman vähintäkään tietoa Jumalasta.

Köyhässä kodissaan, jossa puute jo usein kehdoissa oli hänen toverinsa ja jonne ihmisrakkaus ainoastaan ani harvoin loi valoaan, sai hän vähän tahi ei mitään oppia. Ei tietänyt vielä isänsä, ei arvannut äitinsä, että muualla Suomessa oli kuuromyökille tiedon ovi²⁾ avattuna, että hellimmän rakkautensa antoi heille isänmaa. Synkkä kuni syys-yö oli kohtalo kovaosaisen.

Wasta täysi-ikäiseksi tultuaan hän³⁾ tunsu tilansa koko katkeruuden⁴⁾, valitti sitä muille, mutta auttaa ei voinut kukaan. Ilman Jumalan sanan valoa -- vailla kaikkea kehitystä⁵⁾ ei hänellä ollut voimaa kiusauksia vastustaa, vaan joutui hän helposti niiden uhriksi⁶⁾.

Kun hätä oli suurin, oli Herran apukin lähellä. Syväälle, Suomen miehen, Henrik Alopaeuksen sydämmeen oli Herra painanut rakkauden kuuromyökiin. Turkuun oli valtio, osaksi hänen toimestaan, perustanut heille koulun. Herran käskyä totellen kulki hän sitten ympäri maattamme opettaen kuuromyökiä ja julistaen heille evankeliumin suloista sanomaa. Monta kuuromyökiä tuli siten hänen kauttansa tietoon Jumalasta ja päästetyiksi Herran Pyhälle Ehtoolliselle.

Tänne Karjalaankin osui⁷⁾ hänen tiensä. Sortavalan kaupungissa, niinkuin monessa muussakin paikassa, kokosi hän kuuromyökiä luoksensa ja opetti heitä. Sortavalan pitäjistä tulivat siten kuuromyökät Helena Ilves, Maria Tuunainen ja Katrina Härkänen johdatetuiksi kristinopin totuuksiin. Kun tämän hellän opettajan varsinainen⁸⁾ työ sitten kutsui hänet pois täältä, jäi rakkautensa kuuromyökiin meille muistoksi, herätykseksi. Siemen, joka Herran nimessä oli kylvetty, ei jäänyt satoa kantamatta. Siellä, täällä olivat kuuromyökät saaneet ystäviä, jotka auttoivat heitä ja lähettivät heitä kouluihin.

Sortavalasta tuli kuuromyöki Lauri Silvennoinen, neitien T. ja A. Sireliuksen toimesta lähetetyksi ja ylläpidetyksi Turun kuuromyökkäkoulussa.

¹⁾ olemassa — ²⁾ kouluja perustettu kuuromyökiä varten, — ³⁾ tuntee kuuromyökiä, — ⁴⁾ vaikeuden, — ⁵⁾ tietoa ja oppia, — ⁶⁾ tulee ilman oppia pahaksi ihmiseksi, juopoksi, laiskaksi, y. m., — ⁷⁾ tuli Alopaeus ensimmään kuuromyökiä ystäviään, — ⁸⁾ kun hän valittiin tuomiorovastiksi.

Työ kuuromyökkien hyväksi oli siis täälläkin aloitettu. Wirkamatkoillansa piispa Alopaeus sittemmin yhä jatkoi aloitettua työtänsä Jumalan valtakunnan levittämiseksi kuuromyökkien keskuudessa.

Kiitollisessa muistossa on sentähden täälläkin aina pysyvä Karjalankin kuuromyökkien ensimmäinen ystävä — piispa Henrik Alopaeus.

*

Pienet ja alhaiset valitsee Herra useinkin aseikseen valtakuntansa levittämiseksi. Pienen, köyhän kuuromyökiä-lapsen kautta on Herra johtanut meitäkin työskentelemään kuuromyökkien lasten hyväksi Sortavalassa.

Tämä koditon kuuromyökiä-lapsi, niin suuresti avun tarpeessa, sijoitettiin erääseen perheeseen maalla, ilman että silloin vielä oli tiedossa, kuka hänen ylläpitonsa maksaisi.

Samana syksynä v. 1887, neitien Ilma Lindhin, Elin ja Lilli Elfvengrenin, Elin Hännisen, Olga Weledejeffin, Hilma Saukon y. m. toimesta perustettu ompeluseura lupasi sittemmin ylläpitää tämän lapsen, ottaen samalla päätehtäväksensä: *kuuromyökiäin lasten auttamisen ja kasvattamisen Sortavalan pitäjässä.*

Tätä tarkoitusta varten toimeen pantiin arpajaiset ja yhdistys oli sen kautta tilaisuudessa syksyllä v. 1888 lähettämään kuuromyökän pojan Antti Laukkasen Leppäselän kylästä Kuopion kuuromyökkäkouluun. Samana syksynä lähetti Sortavalan maalaiskunta¹⁾ kuuromyökän Katri Siitosen Helylänstä myöskin Kuopioon kouluun. Kun hänelle kunnan kahdeksi vuodeksi lupaama apu oli lopussa, otti yhdistys ylläpitääkseen Katri Siitosenkin.

Kouluijän alla oleville kuuromyökille annettiin sitäpaitsi sekä vaate- että jauhoapua koteihin.

Wuonna 1893 lähetti yhdistys ensimmäisen hoidokaansa, Elisabet Hirvosen, Kuopion kuuromyökkäkouluun, vuonna 1894 pääsi Petteri Malinen, Tukionmäeltä, Mikkelin kuuromyökkäkouluun ja v. 1895 tulivat Helena Kurki Karmalasta ja Maria Koponen Läskelästä vastaanotetuiksi samaan kouluun.

Katri Siitonen ja Antti Laukkanen lopettivat kumpikin keväällä v. 1895 koulunsa ja tulivat päästetyiksi H. P. Ehtoolliselle. Näistä on Antti Laukkanen nykyään harjantekijän opissa mestari Aaro Hyvärisen luona Kuopiossa. Katri Siitonen taas ompelee perheissä kotipitäjässään.

¹⁾ pitäjä.

Herran siunaus on levinnyt kuuromyökkiemme yli ja on Hän tähän asti heitä kaikesta pahasta varjellut.

Wuonna 1891 valmistettiin yhdistykselle säännöt ja vuonna 1893 tulivat nämät muodollisilla korjauksilla vahvistetuiksi.

Iltamien ja arpajaisten toimeenpanemisella on yhdistykselle koottu varoja ja on yhdistyksen ompeluseura kokoonnutunut joka toinen viikko valmistamaan vaatteita hoidokkailleen.

Näin ovat Sortavalan „Kuuromyökkäin Ystävät“ koettaneet toteuttaa aatettaan: auttaa ja hoitaa sekä kouluissa ylläpitää köyhiä kuuromyökkäiä lapsia Sortavalan kunnissa.

H. S.

Kirjeitä kuuromyökkäiltä.

I.

Pietarissa 31 p. Joulukuuta 1895.

Toissa päivänä kävin vanhempani luona; siellä näin Suomettaresta, että ensi vuoden alusta ilmestyy kuuromyökkäin lehti. Tahdon saada tietää ilmestyykö se ensi kuussa; tahdon tilata sitä itselleni. Mieheni tilasi vaan Tukholmasta „Tidning för döfstumma“, sentähden että hän ei osaa suomea; minä itse tilaan suomenkielisen lehden.

Käännättekö „Tidning för döfstumma“sta suomenkieliseen? Kun minä tilaan sitä, voitteko lähettää sitä postissa suoraan minulle? Ilmoittakaa sen hinnasta. Minä toivon että Antti Kiiski tilaa; hänen osoitteensa on Ilomantsi, Tokrajärvi. Hän on naimaton, ehkä 38 vuotinen, asuu veljen kanssa omassa talossa. Hän lopetti koulun Kuopiossa v. 1877, silloin kun olin 11 vuotinen. Toivon että neiti Hanna Höök myöskin tilaa; asuu Karttulassa äidin kanssa. En tiedä onko hän terve; hän on 28 vuotinen; kirjoitin hänelle viime kesänä, mutta en ole saanutkaan häneltä vastausta. Kyllä kuuromyökät tulevat iloisiksi kun saavat lukea omia lehtiä. En tunne suomalaisia kuuromyökkäiä, jotka asuisivat täällä Pietarissa, vaan kaikki kuuromyökät ovat venäläisiä; ehkä 500 kuuromyökkäiä täällä. Ennen yksi suomalainen k:mykkä sorvari Johan Juvonen on ollut täällä; hän tuli toiskevällä tänne asumaan ja sai paikan. Hän asuu nyt Helsingissä.

Jos joku k:mykkä tahtoo tulla Pietariin asumaan, niin joutuu suureen juoppouteen ja kurjuuteen sentähden että kuulevat työmiehet viettelevät juomaan, kun he rakastavat viinaa niin

suuresti. Täällä on niin monta kapakkaa, joissa istuu miehiä, jotka juovat paljon. Myöskin k:mykkät tytöt eivät saa tulla Pietariin asumaan; kun eivät osaa venäjää niin he petetään, he tulevat onnettomiksi. Toivon että he asuvat aina rakkaassa ja puhtaassa Suomessa, siksi että ovat syntyneet omassa Suomenmaassa.

Kuinka monta oppilasta on nykyään Kuopion koulussa? En ole kirjeenvaihdossa Kuopion opettajien kanssa. Ennen kirjoitin yhden kerran neiti Aschanille. Sain vastausta. Lopetin koulun kun olin 14 vuotinen. Olen sitten oppinut kotona enemmän ymmärtämään kuin ennen.

Tunnetteko herra Hipeliä, joka on kuuromyökkäinkoulun opettaja Inkerinmaalla? Hän on käynyt meillä silloin kun olin vanhempani luona. Hän taitaa puhua merkeillä. Hän lupasi tulla käymään meidän omassa kodissamme, en tiedä milloin. Viime kuukautena kävin mieheni kanssa venäläis-kuuromyökkäin yhdistyksessä.

Yhdistyksen puheenjohtaja on itse kuuromyökkä, sivistynyt, vanha valkopartainen herra. Siellä oli niin monta nuoria k:mykkäiä, jotka puhuivat suulla toisen toisensa kanssa. Ei mielestämme ole hauskaa, kun k:mykkä puhuu suulla toisen kanssa, joka ei kuule. Me puhumme aina merkeillä ja vähän sormilla. Emme osaa venäjää. Kauppapuodissa kävimme; kyllä kauppiat ymmärtävät merkkiä.

Olkaa niin hyvä ja sanokaa minulle kuinka monta oppilasta on koulussanne. Kuka opettaa heitä merkeillä, kun eivät taida puhua suulla. Olen nähnyt sanomalehdistä, että pastori Luoma on Jyväskylän koulun johtaja; rouva myös sen opettajatar; olen saanut tietää heistä mutta en tunne heitä, enkä ole nähnytkään heitä.

Nyt minun täytyy kirjoittaa herra Hipelille. Luulla-vasti ei Teistä ole hauskaa lukea tätä pitkää kirjettä kun ette tunne minua.

Onnea uudelle vuodelle, joka alkaa huomenna. Jumala olkoon kanssanne ja antakoon Teille kaikkea hyvää!

Ystävyydellä

Cecilia Schoultz.

omaa sukua Arpiainen

II.

Pieksämäellä, Kontiomäki 18¹⁸/196.

Jo viime viikolla perjantaina ja lauantaina sain ensimmäisen kirjeenne Haapakoskelta ja toisen Pieksämäeltä. Mutta miksis ne tulivat niin myöhään? Kiitoksia niistä paljon. En ole voinut kohta kirjoittaa, kun niin myöhään ne sain. Enkä

ole voinut pian ilmoittaa kuuromykistä. Kuuroja en tiedä missään asuvan, enkä myöskään A. Hiltusta, sillä hän ei enää ole käynyt täällä.

Jouluaattona ei laitettu kuustakaan. Olihan täällä tehty vehnästä jouluksi ja syöty hyvää ruokaa ja juotu kahvia sekä käyty kirkossa jouluaamuna.

Ajan multaa hevosella pellolle; sittenkun toinen miilu¹⁾ on poltettu niin ajelen veljeni kanssa hiilet Haapakosken tehtaalle. En tiedä vielä mitä minä teen sen jälkeen, mutta veljenihän sen varmaan tietää.

Tässä minä lähetän postimerkkejä että lähetätte minulle sieltä sanomalehtiä Haapakosken asemalle, milloin tahdotte.

Terveisiä Teille paljon.

Kunnioituksella
A. Putkonen.

III.

Kiuruvedellä 10 p. Tammikuuta v. 1896.

Hämmästyin ja iloitsin kun sain vastaanottaa Teillä kirjeen uuden vuoden päivänä. Minä pyydän anteeksi Teiltä sentähden että en ole kirjoittanut Teille kirjettä. Silloin kun Erika Blomberg syksyllä läksi kotoa Kuopioon, kirjoitin Teille, mutta ette ole saaneet kirjettä. E. B. kirjoitti heti minulle Kuopiosta että maisteri W. ei ole Kuopiossa, vaan että hän on muuttanut rouvansa kanssa Mikkeliin syksyllä. Hän lähetti saman kirjeen, jonka minä kirjoitin Teille syksyllä, takaisin.

Neiti Aina Hellström, neiti Naina Helsingius ja Kiuruveden kansakoulun opettajatar neiti M. Böök kävivät minun luonani kesällä. He kertoivat kuuromykistä minulle. Neiti Aina pyysi minua käymään Kuopiossa. Ystäväni Erika B. oli meillä 4 päivänä kesällä. Hän haravoi minun kanssani niityllä ja poimi marjoja (mansikoita.) Minä olin myöskin Erikan kotona 6 päivää syksyllä. Minä tulin Erikan kanssa kirkonkylään ja sieltä yksinään kotiin. Erika meni Kuopioon. Minä olen vinkannut paljon petsiä ja lasten kauluksia ja möin ihmisille niitä. Vielä olen tehnyt paljon muuta työtä. Olin 3 viikkoa meijerskana syksyllä. Kohta minä lähden kirkonkylään oppimaan separaattorin²⁾ hoitoa. Kun minä olen oppinut sitä, niin minusta ehkä tulee meijerska.

Kiuruveden Kirkonkylässä on kuuromykkä poika Paavo Tikkanen. Hän on pastori T:sen veli. Minä muistan aina kaikkia opettajia ja kuuromykkiä. Minulla on kovin ikävä täällä, sentähden että täällä ei ole ystäviä. Minä en ole kuullut

¹⁾ miilu = hiilihauta, — ²⁾ separaattori = kone joka kuorii maidon.

mitään ystäväni Reetta Suonvierestä. En tiedä missä hän on. Hän ei ole kirjoittanut yhtään minulle, vaikka hän lupasi hyvin monta kertaa.

Minä haluan ostaa teiltä „Kuuromykkäin lehteä“.
Paljon terveisiä minulta.

Kunnioituksella
Ida Ruuska.

Helsingin kuuromykkäin-yhdistyksen säännöt.

Jatkoa viime n:roon.

§ 6. Jäsen, joka 5:n §:n perustuksella on eroitettu seurasta, ei ole oikeutettu takaisin saamaan sitä, minkä hän on seuran rahastoon suorittanut.

§ 7. Jos eroitettu jäsen uudestaan haluaisi päästä yhdistykseen, ilmoittakoon siitä toimikunnalle, jonka tulee, oman lausuntonsa kera, esitellä kysymys seuran päätettäväksi.

Jos sellainen jäsen uudestaan valitaan seuraan, tulee hänen suorittaa uusi sisäänpääsymaksu kymmenellä (10) markalla sekä säädetty vuosimaksu.

§ 8. Seuran kunniajäseneksi kutsuttakoon sellainen, joka pitkällisellä ahkeralla toimella kuuromykkäin hyväksi tahi muuten on ansainnut seuran erinomaisen suosion ja luotamuksen.

Kunniajäsenen ei tarvitse suorittaa sisään-pääsy- eikä vuosimaksua.

§ 9. Yhdistys kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa sopivina aikoina, olkoon yhdistyksellä kuitenkin valta kutsua yhdistyksen ylimääräisiin kokouksiin useamminkin.

Yhdistyksen päätös tehdään avonaisella äänestyksellä, paitsi 5 ja 12 §:ssä säädetyissä tapauksissa. Jos kaksi jäsentä vaatii äänestystä suljetuilla lipuilla, niin suostukoon kokous siihen.

§ 10. Kuukausikokouksessa tammikuussa tulee Toimikunnan jättää kertomus viimekuluneen vuoden hoidosta ja hallinnosta. Samalla valitaan kaksi tilintarkastajaa, joiden on tarkastaminen viimekuluneen vuoden tilit sekä näille kaksi varatarkastajaa.

§ 11. Tarkastajain tulee:

a) tarkastaa laskut ja muut asiakirjat viimeiseltä vuodelta;

b) katsoa, että kaikki seuran esineet ovat jälellä ja että luettelo esineistä on kirjoitettu; sekä

c) antaa kertomus ja tehdä oikeutettuja muistutuksia

ja jätettäköön tämä kertomus toimikunnalle Helmikuun kuussa.

§ 12. Yhdistys kokoontuu yleiseen vuosikokoukseen Maaliskuussa, jolloin käsitellään seuraavia asioita:

a) tilintarkastajien kertomus ja (mahdollisesti) toimikunnan sen johdosta tekemä lausunto;

b) tilinvapauden myönttäminen luopuvalle toimikunnalle;

c) puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan vaali;

d) kuuden toimikunnan jäsenen vaali.

Vaalit tapahtuvat suljetuilla lipuilla.

§ 13. Puheenjohtaja, joka samalla on toimikunnan puheenjohtajana, johtaa keskustelut sekä yhdistyksen että toimikunnan kokouksissa.

§ 14. Puheenjohtajan poissaollessa johtaa varapuheenjohtaja yhdistyksen kokouksia.

Tämän poissaollessa valitaan joku toinen jäsen puhetta johtamaan.

§ 15. Toimikuntaan kuuluvat paitsi yhdistyksen puheenjohtaja kuusi miestä tahi naista, jotka valitaan niiden yhdistyksen jäsenten joukosta, jotka ovat täyttäneet velvollisuutensa yhdistystä kohtaan.

Toimikunta kokoontuu niin usein kuin asianhaarat sitä vaativat ja on päätöksenvoipa kun kolme jäsentä on saapuvilla. Enemmistön kannattama mielipide tahi äänien tasan ollen puheenjohtajan mielipide ratkaisee asian.

Koko toimikunta vastaa yhteisesti yhdistyksen varoista, antaa kuukausikokoukseen Tammikuussa kirjallisen kertomuksen viimekuluneen vuoden hallinnosta, ryhtyy niihin toimiin, jotka 1 §:ssä mainitut tarkoitukset yhdistyksen hyväksi vaativat ja toimittaa muuten yhdistyksen juoksevat asiat.

Toimituksiansa helppoittamiseksi valitsee toimikunta keskuudestansa rahastonhoitajan ja ottaa sihteerin.

§ 16. Rahastonhoitaja tekee luettelon yhdistyksen varoista, kantaa ja panee tiliin kerääntyvät rahavarat, suorittaa yhdistyksen tahi toimikunnan määräämät maksut ja antaa toimikunnalle ja tilintarkastajille kaikki tarpeelliset tiedot rahaston tilasta.

§ 17. Sihtööri, joka valitaan joko toimikunnasta tahi sen ulkopuolelta, laatii pöytäkirjan sekä yhdistyksen että toimikunnan kokouksissa, toimittaa ne kirjoitukset y. m. mitkä niissä päätetään ja kirjoittaa yhdessä toimikunnan kanssa 15 §:ssä mainitun vuosikertomuksen.

§ 18. Ehdituksen sääntöjen muutosta varten voipi seuran jäsen esittää; sellainen ehdotus on kirjallisesti jätettävä

toimikunnalle, mikä ottaa sen käsiteltäväksi ja oman lausuntonsa kanssa jättää sen seuralle, joka, jahka ehdotus kahdessa kokouksessa on ollut pöydällä, kahden kolmanneksen äänten enemmistöllä, päättää kysymyksen.

Nämät säännöt ovat vahvistetut 7 päiv. Elokuuta 1895 ja sääntöjen muutos ei ole pätevä, ellei sitä erittäin Keisarilliselta Senaatilta ole vahvistettu.

HELSINKI.

Helsinki on, niinkuin tiedämme, Suomen Suuriruhtinaskunnan pääkaupunki. Meistä suomalaisista näyttää se niin suurelta. Muukalaisetkin,¹⁾ jotka siellä käyvät, sanovat, että se on Europan sievimpiä kaupunkeja, jos kohta se onkin pieni Europan suurten kaupunkien rinnalla.

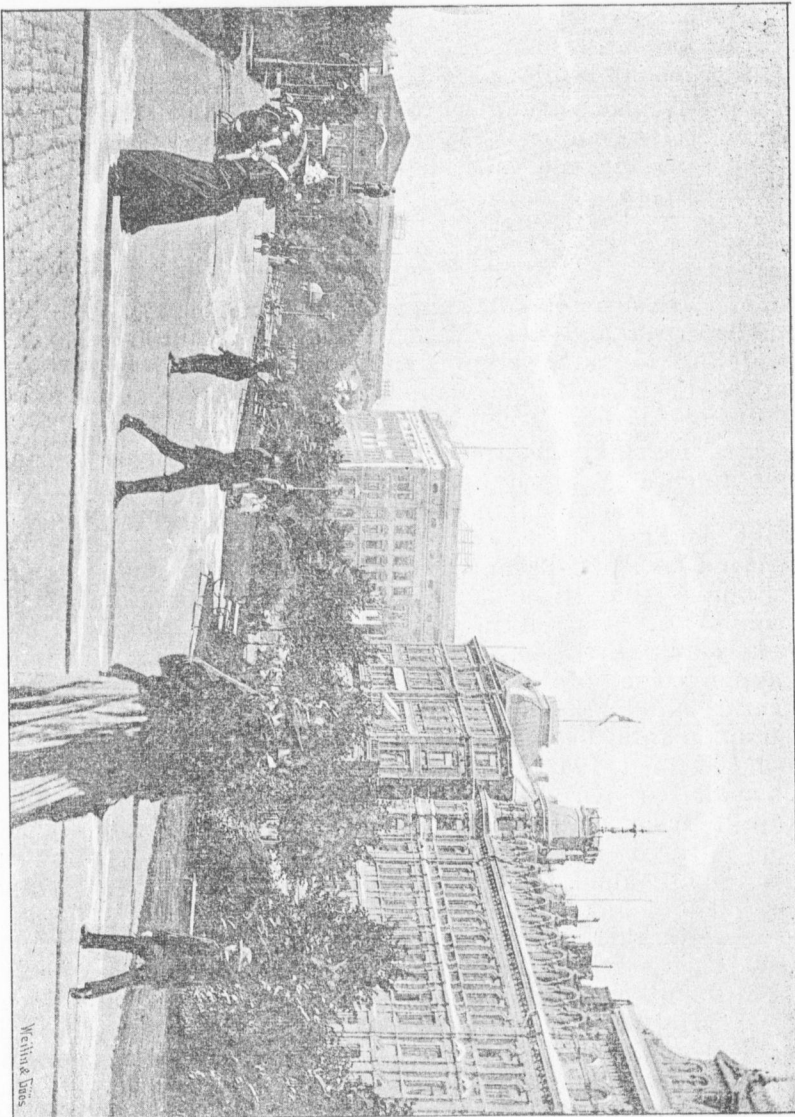
Helsinki herättää huomiota varsinkin rakennustensa, puhtautensa ja järjestyksensä sekä ympäristöjensä kautta.

Mitä ensinnäkin rakennuksiin tulee, on niiden joukossa koko joukko varsin komeita ja kauniita. Warsinkin viime vuosina on sinne lisääntynyt paljo suuria kartanoita, jotka ovat erittäin uljaita. Kun vaeltelee Helsingin valtakatuja²⁾ ja yleisempiä paikkoja pitkin ja näkee nuo monikerrokset rakennukset, luuleepa todellakin olevansa jossakin Europan suurista kaupungeista. Mahtava Nikolainkirkko sekä Yliopiston ja Senaatin suuret rakennukset tarjoavat Senaatin-torilla kävelijälle varsin mahtavan katseltavan. Wähän matkan päässä näistä ovat Suomen säätyjen talo, Suomen Pankki, Waltioarkisto, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kartano ja Ritarihuone, kaikki uusia, mahtavia rakennuksia. Wiehättävimpää³⁾ paikkoja on myös n. s. Runeberg'in puisto,⁴⁾ jonka keskellä on suuren runoilijamme Johan Ludvig Runeberg'in korkea kuvapatsas. Uljaita rakennuksia on sen ympäristöllä.

Kaikkialla Helsingissä valvotaan huolellisesti puhtauden ja järjestyksen noudattamista. Siinä suhteessa varsinkin tekee se ulkomaalaisiinkin matkailijoihin hyvän vaikutuksen.

Helsingin ympäristöllä on kauniita puistoja, Kaisaniemi, Kaivopuisto, Alppila, y. m. joissa kaupunkilaisten on mukava itseään kauniina kesäpäivinä virkistää. Koska Helsinki on meren rannalla, voipi sieltä monesta paikasta myös nähdä aavan meren. Sellainen paikka on varsinkin n. s. Observatorivuori, jossa on laitos tähti-tieteellisiä tutkimuksia varten.⁵⁾

¹⁾ matkustavaiset vierailta mailta, — ²⁾ suurimpia katuja, — ³⁾ kauniimpia, — ⁴⁾ katso kuvaan, — ⁵⁾ torni, josta taivaan tähtiä tutkitaan.

Helsingillä on meille Suomalaisille suuri merkitys myös sen vuoksi, että se todella on Suomen pääkaupunki ja sellaisena kaiken valtiollisen ja henkisen elämämme keskuspaikka. Siellä on korkein kotimainen hallitusvirastomme, Keisarillinen

Senaatti, joka Keisarin- Suuriruhtinaan nimessä hoitaa maan hallintoa ja on ylimpänä tuomioistuimena. Helsinkiin kokoontuvat kansamme edusmiehet valtiopäiville keskustelemaan ja päättämään tärkeistä, koko maata koskevista asioista. Siellä on Suomen korkein opisto, Keisarillinen Aleksanterin yliopisto, joka valmistaa maalle oppineita tiedemiehiä sekä pappeja, tuomareita ja muita virkamiehiä. Samalla on siellä paljon muita virkamiehiä. Samalla on siellä paljon muita kouluja. Siellä toimitetaan Suomen suurimmat sanomalehdet, jotka sitten leviävät ympäri maata antaen tietoja sekä koti- että ulkomaisista oloista ja tapahtumista. Siellä on suuria kokoelmia Suomen maalaus- ja kuvanveistotaiteilijain teoksista. Monet seurat ja yhdistykset vaikuttavat pääkaupungissa.

Elämä Helsingissä on sangan vilkasta. Asukasluku siellä on nyt jo noin 70,000. Suuremmilla kaduilla on alituisen liike ja hyörinä; samoin myös satamassa, jossa on lukuisasti höyry- ja purjelaivoja. Monet pääkaupungin asukkaat kuitenkin muuttavat Helsingistä kuumaksi kesä-ajaksi maaseuduille saadaksensa siellä nauttia maa-elämän rauhaa ja raittiimpaa ilmaa. Syksyllä yliopiston ja koulujen avautuessa palaavat jälleen kaikki pääkaupunkiin takaisin. Pian alkaa kaduilla näkyä koulunuorisoa ja muuta yleisöä. Hupaista on silloin taas nähdä suuria laumoja ylioppilaitakin, valkea, kultalylyryllä varustettu lakki päässä.

Kun Helsinki täten on muodostunut oikein suuren kaupungin tapaiseksi, on siihen siten tarttunut tällaisten kaupunkien varjopuoliakin¹⁾. Ei voi kieltää, että komeutta sekä ylöllisyyttä asunnoissa, puvuissa ja nautinnoissa on Helsingissä enemmän, kuin Suomenkansan pääkaupungille sopii. Mutta ehkäpä tällaiset puolet vähitellen ajan kuluessa tasaantuvat kaiken sen hyvän ja jalon vaikutuksesta, mitä pääkaupungissamme epäilemättä löytyy.

Tervehdys Ystäville!

Koska nyt on kipeä tarve tyydytetty, nimittäin että olemme saaneet oman äänenkannattajamme itselle, niin lausuu tämän kautta terveiset kaikille kuuroille, niin tutuille kun tuntematto-

¹⁾ huonoja tapoja.

millekin. Toivon että kuurojen keskenkin heräisi innostus tämän lehden lukemiseen ja levittämiseen. Yksi päämäärä, vain kalliin kaikista on tehtävämme: „Ahkeroikaa kaikella viireydellä teidän uskonne avua osoittamaan, ja avussa tointa“. 2 Piet. 1: 5.

Sydämellinen tervehdys Tauno Haaraselle, Antti Laukaselle, Aatami Hiltuselle, Joh. Juvoselle Helsingissä, ja kaikille ystävilleni yhteisesti. Jumalan rauha olkoon kaikkein kanssa. Minä voin hyvin täällä Viipurissa, Panssarilahdenkatu 15.

Alexander Puolakka.

Pieniä tietoja.

— **Unsi talo Kuopien k. mykkäinkoululle.** Senaatti on vahvistanut Kuopion k. mykkäinkoulun uuden rakennuksen piirustukset. Koulun tulee maksamaan 218,000 markkaa. Koululle tulee 2 isoa kaksinkertaista rakennusta, joihin kumpaankin rakennukseen rakennetaan alakerta kivestä ja yläkerta puusta. Rakennukset tulevat samalle paikalle, jossa nykyiset asuma-laitoksen huoneet ovat. Luultavasti ruvetaan ensi hetimiten rakentamaan.

— **Porvoon kuurom. koululle** on ensi vuodeksi hyyrätty rovasti Mobergin talo Porvoon kaupungissa 1,200 murkasta.

— **Porvoon koulun oma talo** on 16,100 markasta myyty rouva Nyholmille samasta kaupungista. Kuitenkin huoneet samassa talossa ovat 2:ksi vuodeksi vuokrattu koulun sisäoppilaslaitosta varten.

— **Porvoon kuuromykkäinkoulussa** on nykyään 35 oppilasta. Näistä on kirjoituskoulussa suomalaisella luokalla 7 oppilasta, ruotsalaisella luokalla 8 oppil., puhekoulun ensimmäisellä luokalla on 9 oppil. ja toisella luokalla 11 oppilasta. Ensi keväänä, kesäkuun alkupuolella lasketaan kirjoituskoulun sekä suomalaisen että ruotsalaisen luokan oppilaat Herran Ehtoolliselle ja samalla siis lopettaa Porvoon kirjoituskoulu vaikutuksensa.

— **Porvoon kuuromykkäinkoulun oppilas Lennart Fagerström** koitoisin Helsingistä, on sairastanut lähes 2 kuukautta Helsingin kirurgillisessa sairashuoneessa. Hän oli viime foulun aattona varomattomasti leikkinyt veitselfä, jolloin veitsi sattui vatsaan.

— **Hopeahäät.** Viime Loppiaispäivänä, 6 p. tammikuuta vietti Helsingin kuuromykkäinyhdistys yksinkertaisen juhlan sen johdosta kun oli kulunut 25 vuotta kuuromykkä suutarin B. Bernström'in ja hänen kuuromykkä vaimonsa Wilhelmina Bernström'in vihkiäisistä. Heitä ennen on ainoastaan pari kuuromykkää ollut keskenään naimisissa Suomessa. Nyt löytyy jo useita naineita kuuromykkiä meidän maassamme. Tähän asti on kuuromykkille vanhemmille Suomessa syntyneet ainoastaan kuulevia lapsia.

— **Suomalainen kuuromykkäinkoulu** läytyy Lempaalan pitäjässä Inkerinmaalla lähellä Pietarin kaupunkia. Koulun opettaja on Juho Hippi. Koulua lähin on Pargalan rautatieasema.

1) hopeahäät vietetään kun on oltu 25 vuotta naimisissa.

— **Pohjoismaiden aistiviälliskoulujen kokous.** Kesällä v. 1897 aikovat Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan aistiviälliskoulujen opettajat koontua Köpenhaminaan.

— **Suuri lahja.** Eräs nykyään Pariisissa kuollut herttua nimeltään de Plaumartin on Belgian pääkaupungin kunnallishallitukselle testamenteerannut¹⁾ neljä miljoonaa markkaa kuuromykkäinkoulun rakentamista varten mainittuun pääkaupunkiin.

— **Vuosijuhlan¹⁾** vietti Helsingin kuuromykkäinyhdistys maanantaina 10 päivää Helmikuuta. Juhlaa varten oli huoneen seinälle ripustettu sininen kilpi,²⁾ joka oli ympäröity kuusiseppeleellä. Tähän kilpeen oli laitettu yhdistyksen nimi kirjaimilla, ynnä vuosiluvut 18¹⁰ | 295 — 18¹⁰ | 396. Sitten kun yhdistyksen puheenjohtaja oli pitänyt lyhyen avauspuheen, piti seurana sihteeri rouva Julia Stadius varsinaisen juhlapuheen. Tässä puheessa puhui hän lämpimästi viiltämällä kuuromykkäin ihmistä³⁾ ihmisistä erillään olevasta asemasta ja päätti puheensa toivolla, että olisi luonnollista jos kuulevat ihmiset pyrkisivät seurustelemaan kuuromykkien kanssa ja oppisivat heidän kieltänsä, koska ei myöskään ole mahdotonta kuuromykkille oppia puhumaan. Use on rouva Stadius vuoden kuluessa oppinut niin hyvin kuuromykkäin kieltä että tässä juhlassa rohkeni puhua seurana jäsenille. Monta muuta puhetta pidettiin illan kuluessa yhdistyksestä ja sen tulevaisuudesta. Ilta päätettiin tanssilla — tietysti ilman soittoa — johon kuuromykkäin innolla ottivat osaa.

— **Pientä virkaa hoitaa** eräs kuuromykkä Saksanmaan pienessä kaupungissa. Hän on nimittäin otettu kaupungin lyhtyjen sytyttäjäksi. Tämäkin osoittaa sitä, kuinka kuuromykkäin asema vähitellen paranee — näin kirjoitetaan eräässä saksalaisessa lehdessä.

— **Oma pappi kuuromykkille.** Norjassa on entinen kuuromykkäin opettaja pastori E. Svendsen nimetty Norjan kuuromykkäin papiksi. Hänen tehtävänsä on kärkeä ympäri Norjan maata ja pitää jumalanpalveluksia kuuromykkille, sekä myöskin pitää huolta kuuromykkäin hengellisistä oloista. Waltio antaa hänelle palkkaa 3,200 kruunua (se on 4,700 markkaa) vuodessa. Milloinkahan Suomen kuuromykkät saavat oman pappinsa?

— **Tietoja kuuromykkistä.** Viipurin Saunalahdessa asuu kuuromykkä suutari A. Lovén, hyvin vahva ja reipas mies. Hän on jäsenenä voimisteluseurassa ja on voittanut palkintoja hiihto- ja soutukilpailuissa. Kauhajoella, Pohjaunmaalla, asuu k. mykkä Vilho Kujala. Sippolassa asuvat Porvoon koulun entiset oppilaat Matilda Augusta Forsström Hangelby'n kylässä ja Johan Fredrik sekä Otto Albert Boxström Boxbyn kylässä. Oulussa asuu 3 orpoa kuuromykkää sisarusta Elfving; yksi heistä on tätä nykyä Ilmajoella opettajana ja toiset asuvat yhdessä Oulussa, kelloseppä Winstenin talossa. Neulominen ja kutominen heillä on pääelinkeinona. Samassa kaupungissa asuu myös Kuopion koulun entinen oppilas Ebba Tornerberg, äitinsä talossa Kuopion koulun entisistä oppilaista asuvat Antti Hyvärinen ja August Kosunen Warkauden tehtaalla, Antti Korhonen Karttulassa, Sourun tehtaalla, ja samassa pitäjässä Kausasen talossa asuu tätinsä luona orpo Sofia Kukkonen, Lydi Ritvainen Rautalammilla, Kuuslahden kylässä, Hanna Wanhanen Lohikosken tehtaalla lähellä Jyväskylän kaupunkia, Rafael Tammelin Witasaaressa, Amanda Järvinen Saarijärvellä, Kustaa Karhu Kajaanissa, Viktori Palvineu Kuhmoinen pitäjässä, Lentiiran kylässä, Kalle Keinänen Nilsissä Sänkimäen kylässä, Johannes Mecklin Leppävirran Saamasky-

1) määrännyt että hänen kuolemansa jälkeen annetaan 4 miljoonaa markkaa hänen omista rahoistaan.

1 = yhdistys on ollut olemassa 1 vuoden. 2 = levy. 3 — kuulevista.

lässä, *Otto Reinikainen Kuopion Jänissalon kylässä, Maria Kainulainen Kuopion kaupungissa, Ida Penttinen Pieksämäellä; Greta Suonvieri Pyhäjoella Yppärin kylässä, Matti Koskelan talossa opettaa erästä kuuromykkää tyttöä, ja Selma Laaninen Kaavilla. — Tampereella asuvat kuuromykkät Gabriel Anttila, mestari, Heikki Helin sutarinkisälli, neiti Johanna Tilda Eklund tupakkatehtaan työntekijä, Anders Backman suutari ja hänen rouvansa Maria Backman tiilitehtaan työntekijä. Sitäpaitsi löytyy Tampereella vielä 2 vanhaa kuuromykkää koulunkäynniltä naista, piispa Alopaeuksen entisiä oppilaita, joitten nimeä ei ole ilmoitettu. Niistä oppilaita, jotka viime keväällä lopettivat koulunkäyntinsä Turun k. m. koulussa, ovat työssä Turussa Konstantin Hagfors, Somerolta, suutarinoppilaana, Maria Wickström Turusta ja Anna Matilda Nukola, Liedosta, tupakkatyöntekijöinä. Konrad Viktalis Fredriksson Westanfjärdistä oli syksyllä räätälinopissa Turussa, mutta on hän taas muuttanut kotipitäjäänsä.*

Karjalasta olemme saaneet seuraavat tiedot. Koulua käyneitä kuuromykkiä löytyy Sortavalan pitäjässä: Lauri Soinin entyömies, käynyt yli-ikäisten koulua Turussa; Katri Siitoinen käynyt Kuopion koulua; ompelee perheissä Sortavalassa. Ilomantsin pitäjässä: Antti Kiiski, Kuopion koulua käynyt. Koulua käymättömiä, ripillä käyviä kuuromykkiä löytyy Ilomantsin pitäjässä: Juho Kontturi, Wappu Hartikainen, Berta Piipponen, Liisa Huovinen. Tohmajärven pitäjässä: Riitta Kaukkonen. Kiteen pitäjässä: Heikki Strandén; Leena Liukku; Maria Hakulinen; Kalle Ikonen. Uukuniemen pitäjässä: Juho Sihvonen ja Anna Berg. Impilahden pitäjässä: Helena Kantelinen ja Anna Wanhanen. Sortavalan pitäjässä: Maria Käkräinen, Maria Tuunainen ja Helena Ilves. K. Härkönen on kuollut. Wiipurissa asuu Kuopion koulun käynyt Aleksander Puolakka. Hänen osoitteensa on Wiipuri, Pansarlahdenkatu 15. Iittisten pitäjässä asuu Porvoon koulun entinen oppilas Wilhelm Puttila.

KIRJELAATIKKO! H. H. Karttulassa! Lähettäkää milloin vaan Teille sopii. I—gl kiitos; tilan puutteessa jätetty seuraavaan numeroon. Kaikista niistä monista ystävällisistä kirjeistä, joita tämän lehden toimitus on saanut vastaan ottaa kuuromykiltä y. m. lausuu toim. kiitoksensa. Toim. kehoittaa yhä edelleenkin kaikkia kuuromykkiä tilaamaan lehteä ja lähettämään kirjeitä, kertomuksia ja tietoja itsestäänsä ja toisista kuuromykistä, silloin tulee lehti yhdyssiteeksi kuuromykkien välille.

Seuraava numero ilmestyy Huhtikuun 1 p.

Selitys arvoituksista viime numerossa:

Saimaa	} = Savonlinna.	Kain	} = Killinen.
Avain		Irene	
Vihainen		Littoinen	
Ovi		Lahti	
Nivel			

Nämä arvoitukset ovat oikein arvanneet: *A. Puolakka* ja *G. Attila*.

Sisältö: Kust. Killinen (muotokuvalla). — Silmänsä työhön kuuromykkäin hyväksi Sortavalassa. — Kirjeitä kuuromykiltä I, II, III. — Helsingin kuuromykkäin yhdistyksen säännöt (jatk.) — Helsinki (kuvalla.) — Tervehdys ystäville. — Pieniä tietoja. — Kirjelaatikko.